

Першокурсники присягнули на вірність українському народові

Курсанти-першокурсники ЛьвДУВС склали Присягу працівника Національної поліції. Понад 360 юнаків та дівчат присягнули бути вірними українському народові. Розповідаємо про цю знакову подію.

цями, які будуть відбудовувати нашу державу, створювати нову «архітектуру безпеки» у Європі», – наголосила Мері Акоюн.

За дорученням Міністра

Напередодні першокурсникам урочисто вручили спеціальні жетони та службові посвідчення. А наступного дня вони присягли із гідністю нести звання поліцейського та сумлінно виконувати свої обов'язки, дотримуватися Конституції і законів України, поважати та охороняти права і свободи людини.

Керівництво університету та його гості привітали молодих здобувачів. Мері Акоюн, заступниця Міністра внутрішніх справ України, підкреслила, що вибір професії правоохоронця – це дуже відповідальний та сміливий крок, адже бути українськими поліцейськими означає бути взірцем стійкості, професійності, людяності та незламності.

«Вітаю вас у великій поліцейській родині. Вірю, що

ви сумлінно навчатиметеся та будете готовими будь-якої миті нести службу, захищати Україну та наше суспільство. Впевнена, що саме ваше покоління стане правоохорон-

внутрішніх справ, вона урочисто вручила відзнаки МВС України працівникам університету, поліцейським, нацгвардійцям, прикордонникам, рятувальникам, пред-

ставникам Державної міграційної служби та Сервісного центру МВС у Львівській області.

З вітальним словом до першокурсників також звернувся ректор ЛьвДУВС Роман Благута. «У кожного із вас попереду цікава та насичена програма навчання з найсучаснішими українськими практиками. Пам'ятайте, що зараз ви маєте унікальну змогу спілкуватися з досвідченими наставниками, які допоможуть опанувати тонкощі обраної професії», – зазначив очільник вишу.

Перший заступник голови Львівської обласної військової адміністрації Андрій Годик, вітаючи курсантів, відзначив: «Ви – надія та опора не лише Львів-

щини, а й усієї держави».

Привітав першокурсників і заступник голови Львівської обласної ради Юрій Холод: «Я певен, що ви зробили правильний вибір для майбутнього нашої країни. Ніколи не вагайтеся у тому, який крок здійснити наступним. Стійте на обороні нашої незалежної, суверенної держави».

Насамкінець на легку та щасливу службу курсантів благословив настоятель каплиці Покрови Пресвятої Богородиці ЛьвДУВС, протоієрей Іван Ревуцький.

Надалі на курсантів чекають непрості, але захопливі роки навчання у нашому університеті. Редакція газети «Мій ЛьвДУВС» вітає молодих правоохоронців зі складанням Присяги та бажає сил, мудрості і терпіння на їхньому професійному шляху.

За матеріалами відділу зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС, світлини Галини Лемішко

У ЛьвДУВС відбулася онлайн-зустріч із популярними блогерами

У Європейський день боротьби з торгівлею людьми, який відзначають 18-го жовтня, представники ЛьвДУВС разом із популярними YouTube-блогерами обговорили, як протидіяти «сучасному рабству» у часи війни.

До відеоконференції долучилися блогери Денис Галандзовський, Ігор Мороз та Юліус Роу. На своїх YouTube-каналах вони розповідають про життя українців закордоном та виступають проти російської агресії. Крім того, учасниками розмови стали курсанти, студенти, аспіранти, викладачі та науковці ЛьвДУВС.

Розпочала захід Лариса Брич, завідувачка науково-дослідної лабораторії ЛьвДУВС. «До повномасштабного вторгнення від «сучасного рабства» у світі постраждали понад 300 тисяч українців. Як усім відомо, війна є фактором, який завжди загострює проблему торгівлі людьми», – підкреслила фахівчиня.

Вона також наголосила на важливості інформування населення про можливі ризики та залучення до такої кампанії відомих блогерів, які на своїх YouTube-каналах правдиво висвітлюють тематику українських біженців у країнах Європи.

Запрошені інфлуенсери по-

ділилися власним досвідом і знаннями щодо настроїв європейського суспільства, його ставлення до вимушених переселенців з України, перспектив влаштування життя у Польщі, Чехії та Естонії. Вони, крім того, дали оцінку загрозам торгівлі людьми, що збільшилися із початку повномасштабної війни.

Відповідно до тематики заходу завідувачка відділення актуалізації навчання та практичної підготовки ЛьвДУВС Олександра Захарова презентувала чат-бот «Залишайся в

безпеці» (QR-код ліворуч), який було створено працівниками нашого університету спільно з Координатором проектів ОБСЄ в Україні.

Наприкінці зустрічі аспірантка кафедри кримінально-правових дисциплін Інституту права ЛьвДУВС Катерина

Жаловська звернула увагу на проблему зникнення дітей у період війни та розповіла про можливість інформаційної платформи Children of War (QR-код праворуч), що допомагає у їхньому пошуку.

За матеріалами відділу зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС, світлини Галини Лемішко

Курсанти дізналися, як боротися з ворожими пропагандистами в Інтернеті

До ЛьвДУВС завітала старша інспекторка 1-го сектору Управління протидії кіберзлочинам Львівщини Валерія Івкова. Вона розповіла здобувачам про те, як кожен може долучитися до боротьби з окупантами у віртуальному просторі.

Валерія Івкова презентувала юнакам та дівчатам онлайн-платформу «StopRussia | MRIYA» для протидії російським загарбникам. Метою проекту є виявлення та блокування ворожих пропагандистських ресурсів. У нього є власний бот, завдяки якому можливо самотужки надсилати інформацію про про-

пагандистські канали, відео чи сторінки. Далі ці ресурси перевіряють модератори «Мрії», і пізніше докладуть зусиль для їхнього блокування.

«Пропагандистські телеграм-канали є надзвичайно небезпечними, адже мають на меті сіяти паніку серед населення та розповсюджувати фейки у соціальних мережах. Завдяки спеціальним вебресурсам кіберполіція та небайдужі громадяни борються з такою неправдивою інформацією», – відзначила старша інспекторка.

Представниця управління також описала й інші інтернет-платформи, що допомагають викривати фейкові телеграм-канали: чатбот «Народний месник» та сервіс «MRIYA Automatic».

За матеріалами відділу зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС

У 2022-му виповнюється 150 років із дня народження Соломії Крушельницької – української оперної співачки, яка підкорила своїм голосом увесь світ. На її честь названо оперний театр у Львові, а племінником співачки був композитор Мирослав Скорик. Однак її життя приховує набагато більше цікавого. Редакція газети «Мій Львів ДУВС» підготувала для вас захопливі факти про Соломію Крушельницьку.

Її називали «ідеальною співачкою»

«Її голос – сильне, соковите і дзвінке драматичне сопрано, здатне до різноманітних вокальних відтінків. Вона не женеться за голосовими ефектами, а весь свій художній інтелект переливає у глибоко відчутий нею образ героїні. Це робить її ідеальною співачкою, бо вона однаково прекрасно і співає, і грає», – так писали варшавські газети про Соломію Крушельницьку. Крім того, за її життя за нею також закріпилося звання «найвидатнішої співачки світу».

Вона зачарувала своїм мистецтвом провідні оперні центри світу: Мілан, Рим і Неаполь, Париж та Ніцу, Краків і Варшаву, Одесу і рідний для неї Львів, Нью-Йорк, Буенос-Айрес та Сантьяго.

Мала шляхетське походження

Соломія була представницею двох українських шляхетських родів. Крушельницькі-Саси отримали свої привілеї ще 1395-го від Владислава Ягайла, великого князя литовського і руського, короля польського. Мати співачки, Теодора Савчинська, належала до дрібної української шляхти, що походила з Волині. Соломія Крушельницька цілком відповідала своєму походженню: освічена, знала іноземні мови, мала «королівську» поставу.

Грати на фортепіано Соломія навчилася у 7 років, а її вчителькою була Євгенія Барвінська, мати видатного українського композитора Василя Барвінського. Музикою також захоплювалися рідні брат та дві сестри Соломії, які теж згодом стали співачками. Але все-таки найбільші здібності мала Соломія – вона навчалася в Тернопільській школі товариства «Приятелі музики» та у 19 років вмовила батьків дозволити їй вступити до Львівської консерваторії Галицького музичного товариства.

Дебютувала на сцені у 20 років

У такому молодому віці Соломія вперше вийшла на вели-

ку сцену Львівської консерваторії – виконала головну партію в ораторії Генделя «Месія». У 21 рік відбувся її перший оперний дебют, коли Крушельницька

Соломія Крушельницька: 150 років найвидатнішій співачці світу

зіграла Леонору в опері «Фаворитка». А в 22 роки співачка вже отримала запрошення на роботу від Львівського оперного театру, однак обрала навчатися оперного співу в Італії.

Знаменита викладачка Фауста Креспі, яка підготувала не одну тодішню оперну зірку, вважала Соломію найздібнішою зі своїх учениць і захоплювалася її природним лірико-драматичним сопрано.

Світову оперну кар'єру Соломія почала у 23 роки, стрімко завойовуючи головні європейські сцени від Італії до Австрії, гастролюючи навіть у Чилі, Єгипті та Аргентині. Вона виконала головні жіночі партії в усіх тогочасних популярних операх: «Аїда», «Трубадур», «Фауст», «Страшний двір», «Африканка», «Чіо-Чіо-Сан», «Кармен», «Електра», «Пікова дама». Найчастіше її приймали варшавські та краківські театри – вони обоюм вали Соломію і називали «Вагнерівською примадонною» ХХ століття. Щороку співачка також приїжджала з концертами до Львова, Тернополя, Чернівців, не забуваючи й про маленькі містечка – Бережани, Збараж.

«Врятувала» оперу Пуччіні «Мадам Баттерфляй»

У лютому 1904-го року композитор Джакомо Пуччіні в міланському театрі «Ла Скала» представив свій новий твір «Мадам Баттерфляй». Прем'єра провалилася й оперу освидали. Пуччіні був приголомшений цією невдачею, але друзі вмовили його переписати твір і запросити

на головну партію Соломію Крушельницьку.

Коли пізніше на сцені театру «Гранде» у Брешії відбулася прем'єра оновленої «Мадам Баттерфляй» із Крушельницькою – це був триумф. Артистів і самого композитора 17 разів викликали на сцену й осипали оваціями. Зворушений Пуччіні надіслав Крушельницькій свій портрет із написом: «Найпрекрасніший і найчарівніший Баттерфляй». Відтоді співачку почали асоціювати з цим образом.

Соломія Крушельницька у літньому віці (ліворуч)

Володіла великим австрійським будинком у Львові

Після смерті батька Крушельницької Амвросія, співачка вирішила переселити всю свою родину у Львові. Вона придбала триповерхову будівлю поблизу центру. Сьогодні це будинок із меморіальною табличкою, присвяченою співачці на вулиці Крушельницької, 1.

Родина виконавиці мешкала там понад 30 років. Деякі квартири здавали орендарам. Однак 1939-го радянська влада «націоналізувала» (а, отже, відібрала) будинок. Колишні власниці залишили одну квартиру на другому поверсі, в якій вона мешкала з наймолодшою сестрою Анною, а у роки німецької окупації співачку переселили на третій поверх. Тоді вона так бідувала, що була змушена давати приватні уроки вокалу.

Після закінчення війни вона з сестрою повернулася у попередню квартиру і прожила там до своєї смерті – до 16 листопада 1952-го року. Музично-меморіальний музей Соломії Крушельницької з'явився там 1989-го.

Постраждала від приниження радянською владою

Коли Друга світова війна закінчилася, а комуністи повернулися до Львова, Крушельницьку погодилися взяти викладачем до Львівської державної консерваторії. Проте одразу почали тиснути на неї, погрожуючи «чисткою кадрів від націоналістичних елементів». Крім того, зневажливо звинувачували у відсутності консерваторського диплома, хоча пізніше Крушельницька таки довела своє право викладати.

Оскільки Соломія багато років була одружена з італійським адвокатом Чезаре Річчоні, вона мала підданство Італії і довгий час не могла отримати громадянства та пенсії СРСР. За кордон її теж не випускали. Лише погодившись на продаж їхньої із покійним чоловіком італійської вілли у Тоскані на користь влади, Крушельницька отримала громадянство. Посольство СРСР в Італії віллу Річчоні та Крушельницької вигідно продало, виплативши всесвітньовідомій співачці лише мізерну частину від отриманого.

Максим Чухліб,
за матеріалами ресурсів
«Радіо Свобода»
та «Локальна історія»

Ще 5 визначних українських книг, які варто прочитати кожному

У попередньому номері газети «Мій ЛьвДУВС» ми ознайомили вас із найкращими книгами української незалежності. Той список містив лише п'ять важливих творів сучасних літераторів, однак якісної української літератури ніколи не буває замало. Нижче – наступні 5 видатних книг сучасної літератури, які варто прочитати кожному вихованцеві ЛьвДУВС.

Юрій Винничук – «Танго смерті» (2012)

Цікавий історичний роман, що розповідає про чотирьох львівських друзів (українця, поляка, німця і єврея), які переживають різноманітні пригоди у нашому місті до та під час Другої світової війни. Батьки усіх чотирьох були бійцями Дієвої армії УНР у 1918–1921 рр., та загинули після Другого зимового походу, коли усіх військовополонених українців розстріляли більшовики у селі Базар. Це нерозривно пов'язує головних героїв, представників різних національностей, які у певні періоди української історії могли опинитися по різні боки барикад.

Книга варта уваги не лише завдяки

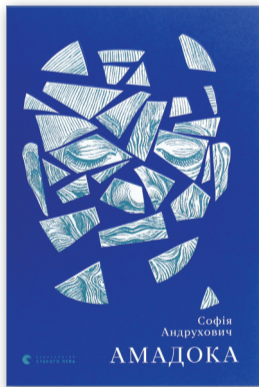
захопливому, інколи навіть містичному сюжетові. Юрій Винничук вдало зобразив Львів ХХ століття – з його перипетіями, колоритом, характерною мовою, моментами солодкого щастя та невимовних страждань. Крім того, дія роману частково відбувається і в сьогоденні – однак, щоб зрозуміти структуру твору, потрібно зануритися у книгу самотужки.

«Танго смерті» стало переможцем літературного конкурсу від української редакції BBC «Книга року» у 2012-му. Відтоді роман Юрія Винничука є одним із найулюбленіших творів сучасних українських читачів.

Софія Андрухович – «Амадока» (2020)

На відміну від доволі легкого за наповненням і популярного за змістом роману-мелодрами «Фелікс Австрія», про який ми розповідали у попередній добірці, «Амадока» Софії Андрухович є великим монолітним твором, що за стилем написання нагадує творчість Оксани Забужко.

«Амадока» – це роман, що досліджує національну пам'ять та рефлексує над питаннями зникнення та відновлення культури. Української, що постраждала від росіян, та єврейської, яку спробували знищити нацисти. Адамадока – це безслідно зникле озеро на території України, яке колись позначали на картах стародавніх істориків. Софія Андрухович

вич метафорично пов'язує із цим озером Розстріляне відродження, Голокост і сучасну російсько-українську війну.

Сюжет має три частини, які переплітаються між собою, наче шматки мозаїки. У центрі роману – історія тяжкопораненого бійця, який під час війни на Сході втратив пам'ять, а його понівечене обличчя ніхто не може впізнати.

За аналогією до більшості творів Оксани Забужко, цей роман Софії Андрухович може спершу здаватися важким. Однак читачі заявляють – «в'їхавши» в «Амадоку», відірватися від читання дуже складно, адже ви починаєте жити разом із цією книгою.

Василь Стус – «Листи до сина» (2019)

Поет, дисидент і філософ Василь Стус загинув ще 1985-го року. За своє життя він двічі зазнавав довгих ув'язнень та заслання за межі України – під час останньо-

го він помер за нез'ясованих обставин. Перебуваючи у неволі, Василь Стус не лише писав вірші, а й активно листувався із дружиною Валею та сином Дмитром.

У цих листах він описував свій побут у пермських і мордовських таборах, виклав світоглядні переконання, найбільше звертаючись із моральними настановами до сина, адже не міг бути присутнім, коли той зростає.

І хоч Василь Стус належить до когорти літераторів-дисидентів, що боролися за незалежність України у радянські часи, ми радимо вам ознайомитися із сучасним виданням «Листів до сина». Якщо ви почуваетесь розгубленими за сучасних буремних обставин,

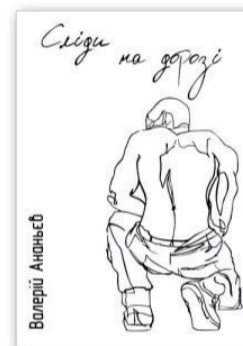
потребуєте особистості (хоч і літературної), яка могла би стати вашим духовним наставником, якщо прагнете детальніше ознайомитися із постаттю Василя Стуса, – читайте «Листи до сина».

У цьому виданні ви знайдете не лише самі листи, але й архівні фото, частини поетичних збірок, біографічну інформацію та коментарі від вже дорослого Дмитра Стуса. Це – екскурс життям дисидента, чудово доповнений модерністськими ілюстраціями, які сповна передають дух тієї епохи.

Валерій Маркус (Ананьєв) – «Сліди на дорозі» (2018)

Валерій Маркус – видатний військовий, який саме зараз бере участь у російсько-українській війні у складі 47-го окремого штурмового полку ЗСУ. Велику популярність він здобув не лише завдяки YouTube-блогу, де раніше показував свої мандрівки та ділився думками, а й через книгу «Сліди на дорозі», яка стала національним бестселером. Що цікаво, автор писав, редагував і видавав її цілком самотійно.

Ще з 2014-го року Валерій був учасником АТО. Він пройшов чимало випробувань, а власний шлях вирішив описати в автобіографічній книзі, адже «Сліди на дорозі» – це не лише воєнні будні

Маркуса, а й усе його життя, починаючи із дитячого віку. Книга перемежується філософськими роздумами Валерія, однак загалом військовий осмислює події у країні через індивідуальний досвід перебування в АТО. Крім того, роман креативно доповнили архівні світліни та відео, які можливо переглянути, скануваними QR-кодами, розміщеними на сторінках книги.

Кажуть, роман вражає до глибини душі своєю щирістю та безпосередністю, а кінцівка по-справжньому шокує. Недарма «Сліди на дорозі» стали успішними не лише в Україні, а й серед іноземних читачів.

Всеволод Нестайко – «Тореадори з Васюківки» (2004)

Хоч добре всім відомі «тореадори» були створені Нестайком ще за Радянського союзу, насправді молоде покоління українців ознайомилося з романом вже за незалежної України. 2004-го року видавництво «А-ба-ба-га-ла-ма-га» опублікувало новітню версію «Тореадорів із Васюківки» – у свіжій редакції Всеволода Нестайка, без ідеологічних на шарувань і з новими сюжетними лініями.

«Тореадори з Васюківки» – книга, на якій виросло багато людей. Навіть дорослі читають цю милу і щирі

оповідь про друзів Яву і Павлушу із задоволенням. Хлопці прагнуть всесвітньої слави, отже, вирішують вирити у власному селі метро, організувати бій биків, викрити іноземних шпигунів та підкорити Київ. У темні часи сучасної війни такі оповіді читаємо з особливою насолодою. Вони наче ковток свіжого повітря у важкій будні й просто теплий спогад про дитинство. «Тореадори» вчать справжній дружбі та жертвості і дітей, і дорослих.

Максим Чухліб